

ושלשים אמה קומתה צהר העשה לתבה ואל
אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה השים
התחים שנים ושלשים העשה ואני הויתי מבוא
את המבול מים על הארץ לשנות כל בשר אשר
בו רוח חיים מתוהה השמים כל אשר בארץ תוע
והקמתי את ברייתי אתך ונאת אל התבה אתה
ובניך ואשתך ותשי בניך אהך ומנל המי מנל
בשר שנים מנל הבוא אל התבה להחית אתך
זכר ונקבה יהיו מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה
מנל רמש האדמה למינהו שנים מנל יבא ארץ
להחיות ואתה קח לך מנל מאכל אשר יאכל
ואספת אליך ויהי לך ולהם לאכלה ויעש זה
מנל אשר עוה אלהים כן עשה ואמר יהוה
ללול בא אתה וכל ביהך אל התבה כי אתך ואית
מדייק לפני בדור הזה מנל הבהמה הטהורה
תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה
אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו גם מעוף
השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על
פני כל הארץ כי לימים עוד שבעה אתי ממטור
על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי
את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה
ויעש זה מנל אשר צוהו יהוה וזה בן שש מאות
שנה והמבול היה מים על הארץ ונאתו ויהי
ואשתו ותשי בניו אתו אל התבה לפני מי המבול
מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה
טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה
שנים שנים באו אל זה אל התבה זכר ונקבה
כאשר צוה אלהים את זה ויהי לשבעה הימים
ומי המבול היו על הארץ בשנה שש מאות שנה
לחיי זה במדש השני בשבעה עשר יום לחודש
יום הזה נתקעו כל מעיינות ההים ובה ארבה
השמים נפתחו ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה בעצם היום הזה בא זה ושם וחס
ויפת בניו ואתה זה ואתה תשי בניו אתם אל
התבה המה וכל החיה למינהו וכל הבהמה למינהו
וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף
למינהו כל צפור כל מנף ונאת אל זה אל התבה
שנים שנים מנל הבשר אשר בו רוח חיים
והבאים זכר ונקבה מנל בשר באו מאשר צוה
אלה אלהים ויסגר יהוה בעדו ויהי המבול ארבעים
יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה והים
מעל הארץ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ